

ὑμετέρους ἔσεσθαι, τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὐτοῦ φίλων, καὶ
 ὑμᾶς μὲν διὰ τὰς εἰσφορὰς πενεστέρους ἀποδείξειν,
 Ἐργοκλέα δὲ καὶ τοὺς κόλακας τοὺς αὐτοῦ πλουσιωτάτους
 τῶν πόλιτων ποιήσειν, οὐδένα ἂν ὑμῶν ἐπιτρέψαι τὰς
 ναῦς ἐκεῖνον ἔχοντα ἐκπλεῦσαι, 5 ἄλλως τε ἐπειδὴ καὶ
 τάχιστα ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὰ χρήματα ἀπογράψαι τὰ ἐκ
 τῶν πόλεων εἰλημμένα καὶ τοὺς ἄρχοντας τοὺς μετ' ἐκείνου
 καταπλεῖν εὐθύνας δώσοντας, Ἐργοκλῆς ἔλεγεν ὡς ἤδη
 συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε, καὶ
 Θρασυβούλῳ συνεβούλευε Βυζάντιον καταλαβεῖν καὶ τὰς
 ναῦς ἔχειν | καὶ τὴν Σεύθου θυγατέρα γαμῆν. 6 « ἵνα
 αὐτῶν ἐκκόψῃς » ἔφη « τὰς συκοφαντίας· ποιήσεις γὰρ
 αὐτοὺς οὐκ ἐπιβουλεύοντας σοὶ καθῆσθαι καὶ τοῖς σοῖς
 φίλοις, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν δεδιέναι. » Οὕτως, ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ [δὲ] τάχιστα ἐνεπέπληντο καὶ <τῶν>
 ὑμετέρων ἀπέλαυσαν, ἀλλοτρίους τῆς πόλεως αὐτοὺς
 ἠγήσαντο. 7 Ἄμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι, καὶ
 οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι παρασκευάζονται ἀλλ' ὡς ὑμῶν
 ἀρξοντες, καὶ δεδιότες ὑπὲρ ὧν ὑφήρηνται ἔτοιμοί εἰσι καὶ
 χωρία καταλαμβάνειν καὶ ὀλιγαρχίαν καθιστάναι καὶ πάντα
 πράττειν ὅπως ὑμεῖς ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθ'
 ἐκάστην ἡμέραν ἔσεσθε· οὕτως γὰρ ἠγοῦνται οὐκέτι τοῖς
 σφετέροις αὐτῶν ἁμαρτήμασι τὸν νοῦν ὑμᾶς προσέξειν,
 ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀρρωδοῦντας
 ἠσυχίαν πρὸς τούτους ἔξειν. 8 Θρασύβουλος μὲν οὖν,
 ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (οὐδὲν γὰρ δεῖ περὶ αὐτοῦ πλείω
 λέγειν) καλῶς ἐποίησεν οὕτως τελευτήσας τὸν βίον· οὐ
 γὰρ ἔδει αὐτὸν οὔτε ζῆν τοιούτοις ἔργοις ἐπιβουλεύοντα,
 οὔθ' ὑφ' ὑμῶν ἀποθανεῖν ἤδη τι δοκοῦντα ὑμᾶς ἀγαθὸν